

عنوان مقاله:

ضرورت توسعه صلاحیت دیوان بین المللی کیفری به جرایم مواد مخدر با بررسی کنوانسیون ۱۹۸۸ و تاثیرات آن بر سیاستگذاری های ایران در حوزه امنیت

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره ۱۵، شماره ۵۵ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۳

نویسنده:

عسکر جلالیان - دانشیار گروه حقوق المللی دانشکده حقوق، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. رایانامه: Dr_ajalalian@yahoo.com

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اولین سند بین المللی که الزامات و تعهداتی را برای دول امضاکننده ایجاد نموده است تا عمل تطهیر عواید نامشروع را در حوزه قوانین داخلی جرم انگاری نمایند، کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه قاچاق مواد مخدر و داروهای روان گردان مصوب ۱۹ دسامبر ۱۹۸۸، معروف به «کنوانسیون وین» است. هدف از انجام این مطالعه، بررسی امکان توسعه صلاحیت دیوان بین المللی کیفری بر مبنای کنوانسیون مذکور می باشد. توسعه مذکور بر سیاستگذاری کشورهای درگیر با مواد مخدر تاثیرگذار خواهد بود. سوال اصلی پژوهش بیان می دارد با عنایت به مواد و مفاد کنوانسیون وین ۱۹۸۸ علیه قاچاق مواد مخدر و روانگردان، چگونه امکان توسعه صلاحیت دیوان بین المللی کیفری به بررسی جرائم مواد مخدر وجود دارد؟ و اینکه توسعه صلاحیت مورد بحث چه تاثیری بر سیاستگذاری های ایران در حوزه مقابله با مواد مخدر خواهد گذاشت. روش: این پژوهش از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و برای جمع آوری اطلاعات از روش اسنادی- کتابخانه ای استفاده شده است. یافته ها و نتایج: یافته های پژوهش نشان می دهد کنوانسیون ۱۹۸۸ تحت صلاحیت سرزمینی و پرچمی موضوع رسیدگی به جرائم مواد مخدر را بررسی نموده است و امکان توسعه صلاحیت دیوان بین المللی کیفری به جرائم مواد مخدر وجود دارد. در صورتی که توسعه مذکور مورد شناسایی قرار گیرد، برنامه ریزی های امنیتی ایران برای مقابله با قاچاق مواد مخدر متفاوت خواهد شد.

کلمات کلیدی:

کنوانسیون وین، جرائم مواد مخدر، سیاستگذاری امنیتی، صلاحیت سرزمینی، صلاحیت دیوان بین المللی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475877>

